

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Toma Nadejda,
Judecători - Cobzac Elena și Alerguș Constantin

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău –Moraru Constantin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Baroncea Ion XXX născut la data de xxxx, originar din satul xxxx, domiciliat în satul xxxx, raionul xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.09.2017 – 17.10.2017 (prima instanță);
2. 30.10.2017 – 06.02.2018 (instanța de apel);
3. 20.04.2018 – 30.05.2018 (instanța de recurs ordinar);

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 17 octombrie 2017, Baroncea Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod Penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, cu obligarea inculpatului să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent, pe parcursul termenului de probă.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Baroncea Ion în contul statului cheltuielile judiciare pentru instrumentarea cauzei și anume, suma de 448 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuare expertizei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, cet. Baroncea Ion, la 29.07.2017, aproximativ la orele 23:00, aflându-se în locuința proprie din satul xxxx, și fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul intimidării victimei și aplicării violenței fizice, suferințelor psihice și prejudiciului moral în privința concubinei sale xxxx, a inițiat cu aceasta un conflict și într-u demonstrarea supremației sale fizice, în timpul certii s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa acesteia, totodată i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diverse părți a corpului, apoi i-a răsucit degetele mâinii drepte,cauzându-i astfel fractura spiralată cominutivă în treimea medie falangei proximale a degetului II a mâinii drepte eu deplasarea fragmentelor, excoriații la nivelul feței, membrelor superioare, regiunea

sacrală care au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată care se califică ca vătămare medie.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul în Procuratura r-lui Anenii Noi, Roșior Elena solicitând admiterea apelului și casarea sentinței judecătorești Anenii Noi din 17.10.2017, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Măsura preventivă a o schimbat, acestuia fiind luat sub strajă imediat din sala de judecată, a dispune încasarea de la inculpatul Baroncea Ion a cheltuielilor de judecată în suma de 448 lei suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

3.1 În argumentarea apelului, acuzatorul de stat a invocat, că la individualizarea pedepsei, de către instanța de judecată s-a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, art. 2 alin. (2), 75 alin. (1) Cod penal.

Procurorul a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de privațiune de libertate pe un termen posibil de doi ani de zile, dând o apreciere obiectivă situației de fapt, că anterior fiind condamnat instanța i-a stabilit o pedeapsă penală cu suspendarea executării, aplicându-i o pedeapsă cu suspendarea executării pedepsei instanța a tolerat o astfel de faptă prin emiterea unei astfel de sentințe, cu aplicarea unei pedepse ce nu corespunde gravității faptei, consider că tolerăm faptele ilegale ale inculpatului, creându-i inculpatului o facilitate excesivă pentru comiterea altor fapte social periculoase, care ar putea avea urmări mult mai grave decât cele existente, pentru societate;

Consideră acuzarea, că reeducarea și încadrarea inculpatului în societate urmează a fi efectuată numai prin privarea temporară a acestuia de libertate, care tot poate duce la atingerea scopului pedepsei, adică la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane;

Indică procurorul, că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare, imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Consideră procurorul, că stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmări penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018 a fost respins apelul procurorului în Procuratura r-lui Anenii Noi, Roșior Elena, declarat împotriva sentinței Judecătorești Anenii Noi, sediul Central din 17 octombrie 2017, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată nu a admis derogări de la procedura penală, soluția

instanței de fond de respingere a cererii procurorului fiind una întemeiată și corectă, temei de casare a sentinței instanței de fond din motivele invocate de procuror nefiind stabilite.

Colegiul Penal a apreciat critic solicitarea apelantului cu privire la stabilirea unei pedepse penale mai aspre inculpatului, privativă de libertate, or, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea potrivit art. 90 Cod penal, este însoțită de mai multe restricții, printre care și obligarea inculpatului să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. Mai mult, în caz că inculpatul Baroncea Ion în decursul perioadei de probațiune va încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau ordinea publică, fiind supus răspunderii contravenționale, sau, până la expirarea perioadei de probațiune nu va executa cu rea-voință obligațiile impuse și nu va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, instanța de judecată la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 17 octombrie 2017.

Colegiul Penal a considerat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Baroncea Ion, or aplicarea unei pedepse penale sub formă 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe perioadă de probațiune de 2 ani, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său, respectarea ordinii publice și integrității persoanei.

Totodată, instanța de apel a menționat, că verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prima instanță întemeiat a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Baroncea Ion a cheltuielilor de judecată, pentru efectuarea expertizei în sumă de 448 lei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău –Moraru Constantin, indicând temeiul art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod procedură penală, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei în sumă de 448 lei, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând că potrivit prevederilor art. 227 și 229 Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sunt puse pe seama inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de

recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.1. Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. 1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului în numele inculpatului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău –Moraru Constantin în ce privește încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 448 lei din contul inculpatului sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârile instanțelor corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

Instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Baroncea Ion urmează să fie încasate din contul acestuia or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Astfel, Colegiul penal reține că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ceea ce constituie cheltuieli

pentru efectuarea expertizei, iar prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului.

Aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat nu reglementează încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlul de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care sunt achitate din bugetul de stat.

Procurorul solicită în baza art. 227-229 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei în mărime de 448 lei.

Colegiul penal reține că instanța de apel corect a menționat prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, totodată fiind relevante prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală (red. Legii Nr.66 din 05.04.2012), care stipulau că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar modificările la norma dată din 09.02.2018, nu au efect retroactiv.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că cerințele procurorului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece art.143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art.143 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Astfel, se reține că efectuarea expertizei judiciare nr. 3262 din 01.08.2017, a fost ordonată de către organul de urmărire penală, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În sensul dat, Colegiul penal constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizei, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da

temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău –Moraru Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Baroncea Ion XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 mai 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Alerguș Constantin